

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	IV. 00-07 0 / 2023
Érkezett:	2023 JAN 26.
Erkezés módja	
☐ POSTÁN	☒ @ EGYÉB:
Példány:	Melléklet/fax
1	6

Az irat elektronikus
iratról készített másolat.

Győri Törvényszék	
Erkeztetés módja: személyesen/kezelőszel küldve/ postán/e-mailen/faxon érkeztet	
Érkezett:	2023 JAN 17.
K 700 072 / 2020	
ell.:	db.

1

DR. HALMOS ÜGYVÉDI IRODA
DR. HALMOS PÉTER ÜGYVÉD

Tárgy: Alkotmányjogi panasz az Alaptörvény 24.
cikk. (2) bek. d) pontja ill. a 2011. évi CLI. törvény
27.§ alapján

Alkotmánybíróság
Budapest 1015
Donáti út 35-45.
(Győri Törvényszék útján)

Tisztelt Alkotmánybíróság !

Alulírott

[redacted] indítványozó-, az Alkotmánybíróság előtti eljárásban való
képviselést meghatalmazással (P1) igazolt jogi képviselőm a dr. Halmos Ügyvédi Iroda (eljáró
ügyvéd: dr. Halmos Péter ügyvéd [redacted] útján, az
Alaptörvény 24. cikk. (2) bek. d) pontja és az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény
(a továbbiakban: Abtv.) 27.§ (1) bek. alapján, - részletes indokolással - ellátott

alkotmányjogi panaszt

terjesztek elő, mely alapján kérem T. Alkotmánybíróságot, hogy az Abtv. 43.§ (1) bek. alapján
állapítsa meg a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.394/2022/8. sz. ítéletének (P2)
-Győri Törvényszék 1.K.700.072/2020/60. sz. jogerős ítéletére is kiterjedően - alaptörvény
ellenességét és a döntést semmisítse meg (előzményi felülvizsgálattal érintett bírósági ügyszám:
Győri Törvényszék 1.K.700.072/2020/60. sz.)

Amennyiben a Kúria támadott döntése megsemmisítésre kerül – figyelemmel arra is, hogy az
alkotmánybírósági döntés eljárási jogkövetkezményére, a bírósági eljárások szabályait
tartalmazó törvények rendelkezéseit kell alkalmazni [Abtv. 43. § (2) bekezdés] és a szükség
szerint lefolytatandó bírósági eljárásban az alkotmányjogi kérdésben az Alkotmánybíróság
határozata szerint kell eljárni [Abtv. 43. § (3) bekezdés] - indítványozom, hogy az
Alkotmánybíróság az Abtv. 66. § (1) bekezdése értelmében kézbessítse határozatát az
alapügyben első fokon eljáró bíróság részére annak érdekében, hogy a rendes bírói szakaszban
érvényt lehessen szerezni az Alkotmánybíróság határozatának.

A bírói döntéssel érintett Alaptörvény-ellenesség tekintetében, az Alaptörvény alábbi
rendelkezéseire hivatkozom: Alaptörvény B) cikk (1) bek., R) cikk (2) bek., T) cikk (2) bek.,
XXVIII. cikk (1) bek. valamint 28. cikk.

Az alkotmányjogi panasz előterjesztésével nem kérem elsőfokon eljáró Győri Törvényszéktől
az Abtv. 53.§ (4) bek. alapján, az alkotmányjogi panaszban támadott Kúriai döntés
végrehajtásának felfüggesztését az Alkotmánybíróság eljárásának befejezéséig [Alaptörvény
24. cikk (2) bekezdés c)-d) pontok; Abtv. 27. §, 43. §, 53. § (4) bek., 54. § (1) bek., 61. § (1) bek.,
Pp. 359/C. § (2) bekezdés].

Indokolás

[1] A megsemmisíteni kért bírói döntés megnevezése, Kúriai felülvizsgált ítélet kézhezvételének időpontja:

Az indítványozó, mint felperes által „építésügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálata” iránt indított-, Győr-Moson-Sopron Megyei Kormányhivatal alperes (9021 Győr, Árpád út 32.) elleni perben – kettő alkalommal megismételt eljárást követően - a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság Kfv.IV.37.394/2022/8. sz. 2022-10-18-ai keltezésű ítéletével-, a felperes felülvizsgálati kérelme alapján a Győri Törvényszék 1.K.700.072/2020/60. sz. jogerős ítéletét hatályában fenntartotta és kötelezte felperest, hogy fizessen meg az alperes részére 50.000-Ft. felülvizsgálati eljárási költséget valamint az államnak – külön felhívásra – 70.000-Ft. feljegyzett eljárási illetéket.

A Kúria határozatát indítványozó felperes meghatalmazott jogi képviselője 2022-11-18 napján vette át.

[2] Az Alaptörvénynek a panasszal érintett rendelkezései:

Indítványozó itt is hivatkozik előzetesen arra, hogy beadványában **meghatározóan** az Alaptörvény (Szabadság és felelősség) **XXVIII. cikk (1) bekezdésében írt „tisztességes eljárás” követelményére, mint alapjogi sérelemre hivatkozik** a támadott Kúriai döntéssel szemben, az egyéb Alaptörvényi hivatkozásokra kiegészítő jelleggel hivatkozik kizárólag, az alapjogi sérelem alátámasztásaként.

2.1. (Alapvetés) B) cikk (1) Magyarország független, demokratikus jogállam.

A jogállamiság egyik alapvető követelménye, hogy a közhatalommal rendelkező szervek a jog által meghatározott szervezeti keretek között, **a jog által megállapított működési rendben, a jog által a polgárok számára megismerhető és kiszámítható módon szabályozott korlátok között fejtik ki a tevékenységüket.** Ez az értelmezés a jogállamiság formai tartalmára vonatkozik, amely arra a hosszú idő óta érvényesülő kívánalomra utal, amely szerint az államnak a jog uralma alatt kell állnia. A jogállamiság ezen értelmezése kétirányú: jelenti egyrészt az államszervezet demokratikus és zavartalan működését, másrészt a szabadságjogok érvényesülését. Ezek együttesen egyben az Alaptörvény valamennyi rendelkezésének érvényesülését biztosítják, amelyre tekintettel is a jogállamiság Magyarország alapértéke.

Nemcsak a jogszabályoknak és az állami szervek működésének kell szigorúan összhangban lenniük az alkotmánnyal, hanem az alkotmány fogalmi kultúrájának és értékrendjének át kell hatnia az egész társadalmat. Ez a jog uralma, ezzel lesz az alkotmány valóságossá.

A jogállamiság fogalmától elválaszthatatlanok az eljárási garanciák, hiszen azok eleve a jogállamiság, illetve a jogbiztonság elvéből fakadnak.

2.2. (Alapvetés) R) cikk (2) bek. „Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.”

Az Alaptörvény R.) cikke (2) bekezdése (a jogforrások kötelező ereje) szerint **a jogszabályok mindenkire kötelezőek, és - összhangban az Alaptörvény T) cikk (1) bekezdésével - éppen ezért megismerhetőek.** E szabály egyben feltételezi azt is, hogy a jogszabályokat mindenki ismeri, amely vélelmet általában valamennyi jogrendszer alapvető szinten alkalmazza, hiszen ennek hiányában a kötelezettségek nem lennének kikényszeríthetőek. Az állam e vonatkozásban azt biztosítja, hogy a jogszabályok mindenki számára megismerhetőek legyenek.

Ennek eszköze, hogy az országos jogszabályokat a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) alapján a Magyar Közlönyben ki kell hirdetni, míg a helyi önkormányzatok által alkotott rendeleteket a helyben szokásos módon, amely módot a helyi önkormányzat szintén rendeletben, a szervezeti és működési szabályzatban határozza meg. A Magyar Közlönyt a kormányzati portálon történő elektronikus dokumentumként kell közzétenni, melynek szövege hitelesnek minősül. **Az Alaptörvény R) cikk egyben összefügg a jogegyenlőség klauzulájával is, amely szerint a jogszabályok mindenkire egyformán kötelezőek.**

2.3. (Alapvetés) T) cikk (2) bek. „Jogszabály a törvény, a kormányrendelet, a miniszterelnöki rendelet, a miniszteri rendelet, a Magyar Nemzeti Bank elnökének rendelete, az önálló szabályozó szerv vezetőjének rendelete és az önkormányzati rendelet.....”

Az Alaptörvény meghatározza, hogy mely normák tartoznak a jogszabályok körébe. Így a jogszabályok közé tartozik a törvény és a kormányrendelet is.

2.4. (Szabadság és felelősség) „XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

Az Alaptörvény az igazságszolgáltatáshoz való jogok körében a nemzetközi emberi jogi dokumentumokat követve fogalmazza meg a bírósághoz fordulás jogát, illetve **a bíróságok tisztességes eljárásához való jogot**, beleértve az eljárások ésszerű határidőn belüli elbírálásához való jogot is.

Az Alaptörvény XXVIII. cikke az igazságszolgáltatással összefüggő jogok átfogó rendszerét biztosítja. Mindezek közül **a tisztességes eljárásához való jog talán a legátfogóbb jog**. A tisztességes eljárásához való jog ugyanis az emberi jogi egyezményekben is szerepel, úgymint az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikke vagy a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmánya. A cikk alapján tehát az igazságosság helyett **a tisztességes eljárás követelménye érvényesül, amely olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni**. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes. A tisztességes eljárásnak az egyezmény- és alkotmányszövegekben nem nevesített, de általánosan és nem vitatottan elismert eleme **a fegyverek egyenlősége**.

2.5. Alaptörvény (Az állam) 28. cikk: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuluma, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A német mintára 2012-ben bevezetett alkotmányjogi panasz és bírói kezdeményezés jogintézményével az alapjogi bíraskodás alapját tették le, amelynek forrása az Alaptörvény 28. cikkében szabályozott jogértelmezési alapparadigma. Eszerint a bíróságok a szakági jogszabályokat kötelesek az Alaptörvénnyel összhangban értelmezni, és ha ezt elmulasztva, bármely konkrét ügyben érintett személy Alaptörvényben biztosított joga sérül, az érintett alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz.

A bírónak tehát elemi érdeke, hogy feltárva az ügy alapjogi érintettségét, megtalálja az általa alkalmazott szakági jogszabályok alkotmánykonform értelmezési tartományát. Ha viszont a bíró szerint ilyen nincs, akkor nem hozhat döntést, hanem az eljárás felfüggesztése mellett az adott jogszabály megsemmisítése iránt tesz indítványt az AB-nál.

Az Alaptörvény 28. cikke a bíróságok és közvetetten más közhatalmi szervek jogértelmezésére irányadó szabály, amely a jogszabályok értelmezésével kapcsolatosan ad eligazítást, iránymutatást. **A teleologikus jogértelmezés keretében a bíróságoknak elsősorban a jogalkotó által meghatározott célt kell figyelembe venniük.**

A jogszabályok preambuluma a törvényalkotásban, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolása - ha azt nyilvánosságra hozzák - **a teljes jogalkotási folyamatban megfelelő és autentikus forrása a jogalkotói cél feltárásának.** Az Alaptörvény ezen források feltárását, értelmezési segédletként való használatát teszi kötelezővé a bíróságok részére a jogalkalmazási tevékenység során azzal, hogy ezek - értelemszerűen - nem tekinthetők a jogértelmezés ezen fajtája kizárólagos módszerének, hiszen abban változatlanul felhasználhatóak a jogszabály elfogadása kapcsán elhangzott érvek, a történeti alkotmány vívmányai vagy a jogtudomány eredményei is.

Az Alaptörvény meghatározza a bírói jogértelmezés további irányvonalait: a bíróságok jogalkalmazó tevékenységük ellátása során a jogszabályok szövegét azok céljával és **az Alaptörvénnyel összhangban kötelesek értelmezni, ez azonban nem zárja ki az egyéb jogértelmezési formákat.** Egyúttal a jogértelmezés kiindulópontjaként azt rögzíti, hogy a jogszabályok **a józan észnek megfelelő,** erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.

A bíróságok jogértelmezésénél irányadó szempontok előírják, hogy a jogszabályoknak elsősorban olyan értelmezést kell tulajdonítani, **amely összhangban áll az Alaptörvénnyel.** E vonatkozásban különös jelentőséget kell tulajdonítani az Alaptörvény R) cikk (3) bekezdésének, amely szerint az Alaptörvény rendelkezéseit azok céljával, a benne foglalt Nemzeti hitvallással és a történeti alkotmányunk vívmányaival összhangban kell értelmezni.

A jogrendszer egysége is megköveteli, hogy minden jogszabályt ne csupán önmagában és funkcióját tekintve, hanem mindenekelőtt az Alkotmánnyal való összhangjára figyelemmel értelmezzenek, függetlenül attól is, hogy a jogszabály az Alkotmány előtt vagy után keletkezett-e.

[3] A közvetlen érintettség kifejtése (a pertörténet összefoglalása, az ügyben hozott bírói döntések):

3.1. Társasházi alsó szomszédom, mint építtető 2010. évben a [REDACTED] szám alatti társasház [REDACTED] – a felperes lakása alatti – lakásában átalakítási munkálatokat végeztetett. Az építési munkákon belül sor került a homlokzati nyílászárók cseréjére, az udvari erkély beépítésére, illetve a lakásban két főfal ajtó falnyílás szélesítésével nyílászáró elhelyezésére. Az építési engedély-köteles munkák elvégzéséhez az építtető építési engedéllyel nem rendelkezett, kiviteli tervek, építési dokumentációk sem készültek. Mint az átalakítási munkálatokkal érintett lakás fölötti, [REDACTED] lakás tulajdonosa bejelentéssel éltem az építésügyi hatóságnál.

Sopron Megyei Jogú Város Jegyzője, mint elsőfokú építésügyi hatóság az átalakítással érintett ingatlanon 2010. szeptember 6. napján helyszíni szemlét tartott, majd az építtetőt fennmaradási engedély iránti kérelem benyújtására hívta fel. Az építtető 2011. május 4. napján a kérelmet előterjesztette, hiánypótlási felhívást követően csatolta az előírt mellékleteket. Az elsőfokú hatóság – az eljárásának kétszeri megismétlését követően – a 2014. február 14. napján kelt 15346-5/2014. számú határozatában a fennmaradási engedélyt megadta.

Határozata indokolásában hivatkozott az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 48. § (1) bekezdésére és rögzítette, hogy a megvalósított építési munka megfelel az Étv. 36. §-ában foglalt követelményeknek, az építmény rendeltetészerű, biztonságos használatra alkalmas. Az építtetőt egyidejűleg építésügyi bírság megfizetésére kötelezte.

Fellebbezést követően az alperes a 2014. április 25. napján kelt GYD-03/139-5/2014. számú határozatában az elsőfokú döntést helybenhagyta. A határozat hivatkozott az építésügyi hatósági eljárásokról és az építésügyi hatósági ellenőrzésről szóló 193/2009. (IX. 25.) Kormányrendelet (a továbbiakban: R.) 39. § (6) és (8) bekezdéseire, 20. § (2) és (4) bekezdéseire, kifejtve, hogy a felelős műszaki vezető nyilatkozatát a helyszíni szemlén rögzítettek is megerősítették. Az építtető által csatolt statikai tervezői számítások az erkélylemez állékonyságát is alátámasztották, továbbá a munkálatok elvégzése óta sem merült fel olyan állékonysági probléma, amely teljes feltárást indokolna. Az átalakított nyílások szélességi méretei a kérelemben feltüntetettekkel megegyeznek.

3.2. Az alperes határozatával szemben 2014. évben előterjesztett keresetemben annak hatályon kívül helyzését kértem, mivel az álláspontom szerint az Étv. 48. § (1) bekezdésében és 36. §-ában foglaltak nem valósultak meg, alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a 2015. június 3. napján kelt K.27.233/2014/13. számú ítéletével a keresetet elutasította. A felperes felülvizsgálati kérelme folytán a Kúria a 2016. május 11. napján kelt Kfv.II.37.877/2015/11. számú végzésével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította. **A végzés indokolása szerint az új eljárásban a bíróságnak módot kell adnia a felperesi bizonyításra, és mérlegelnie kell, hogy vitatható-e az állékonyság, szükséges-e terheléskorlátozás, lehet-e bármilyen statikai probléma, ezért szükséges-e végső soron a statikus szakértő kirendelése.**

3.3. **A megismételt eljárásban** az elsőfokú bíróság a felperes keresetét ismét elutasította. A felperes felülvizsgálati kérelme folytán a Kúria a 2019. május 29. napján kelt Kfv.II.37.437/2018/8. számú végzésével az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

A végzés indokolása szerint az elsőfokú bíróságnak a megismételt eljárásban az állékonysági kérdéseket illetően kellett felvennie bizonyítást, mert a további felperesi hivatkozások vonatkozásában a Kúra a korábbi felülvizsgálati kérelmet alaptalannak találta.

A Kúria végzése szerint az elsőfokú bíróság azt nem kellően értékelte, hogy ha a felperes igazolja, hogy a beszerzett felelős műszaki vezetői nyilatkozatok nem valósak, az egyéb tervezői nyilatkozatok pedig részben olyan körülmények között jöttek létre, amikor az azokat tevő személyek a valós (eredeti, kivitelezett) állapotot nem ismerték, nem ismerhették, akkor azok alkalmatlanok az építkezés statikai megfelelőségének igazolására. **Annak ellenére tehát, hogy a hatósági eljárás formálisan megfelelt a vonatkozó jogszabályoknak, a felperes sikeresen bizonyította, hogy bár az alperes a rendelkezésére álló nyilatkozatok és iratok alapján megalapozottnak látszó döntést hozott és adta ki a fennmaradási engedélyt, a döntés alapjául szolgáló nyilatkozatok megbízhatóságát illetően komoly aggályok merülnek fel.**

A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a megismételt eljárásban csak látszólag teljesítette az utasításait. Az általa felvett tanú nyilatkozatok és a – felperes által ü-i statikus műszaki szakértő útján beszerzett - magánszakértői bizonyítás is alkalmatlanok arra, hogy a statikai állékonyság hiányát vagy meglétét bizonyítsák, függetlenül attól, hogy a tanúvallomások felvételével a bíróság – helyesen – a felperes bizonyítási indítványának tetteleget.

A tanúvallomások ismeretében a bíróságnak érzékelnie kellett volna a bizonyítottság hiányát, és azok alkalmatlanságáról tájékoztatnia kellett volna a felperest, felhívva további bizonyítási indítvány előterjesztésére.

A felülvizsgálati bíróság a végzésében hangsúlyozta, hogy a bizonyítás terhe a felperesen van. A Kúria egészen addig nem tudja a felperes terhére értékelni a bizonyítás elmaradását, amíg e körben megállapítható a bírói tájékoztatás elmulasztása.

Előírta, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak tájékoztatni kell a felperest a már felvett bizonyítás hiányairól és alkalmatlanságáról. **Fel kell hívnia a felperest a további bizonyítási indítvány – kiemelten a független igazságügyi statikus szakértő kirendelése – megtételére.** Tájékoztatnia kell a felperest arról, hogy a perben a bizonyítás őt terheli, annak elmaradása következményeit a felperes viseli. Ennek oka, hogy az alperes, miként erre a Kúria korábbi és jelen határozatában is utalt, tényállás tisztázási kötelezettségének eleget tett, hiszen a jogszabály által kötelezően előírt nyilatkozatokat beszerezte. Az elsőfokú bíróság csak ezt követően lesz abban a helyzetben, hogy aggálytalan, megalapozott döntést hozzon.

3.4. Az újabb megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság a keresetet ismét elutasította.

A jogerős ítéletben rögzítettek szerint – többek között - a megismételt eljárás tárgya a fennmaradási engedély feltételei fennálltának vizsgálata volt az Étv. 48.§ (1) bekezdésének, a 36.§ (1) bekezdésének és a 31.§ (1) bekezdésének rendelkezéseire figyelemmel, azzal, hogy a felperes csak azokat a feltételeket kérheti az alperesen számon, amelyek vonatkozásában a közvetlen érdekeltsége fennáll, ezáltal arra a keresetösségi joga is kiterjed. A törvényszék kifejtette, hogy a fennmaradási engedélyezési eljárásban az vizsgálendő, hogy az elvégzett építési munka jelen állapotában teljesíti-e az Étv. 31.§ (1) bekezdésében foglalt követelményeket, azaz jelen állapotában alkalmas-e többek között a rendeltetésszerű és biztonságos használatra. A felperes az eljárás során azt kívánta bizonyítani, hogy a kivitelezés során nem tartották be [REDACTED] statikus szakértő szakvéleményében foglalt előírásokat. Ugyanakkor a fennmaradás engedélyezése szempontjából annak sem volt jelentősége, hogy a nyílások kiszélesítése során a [REDACTED] szakvéleményében meghatározott teherhordó elemek beépítésre kerültek-e vagy sem, hanem az, hogy – **függetlenül attól, hogy milyen elemek beépítésére került sor – jelen állapotában az építési munka alkalmas-e a lakás és a szomszédos lakások rendeltetésszerű és biztonságos használatára.**

A perbeli tartószerkezeti szakkérdés vizsgálatára a bíróság – azt követően, hogy a korábban kirendelt szakértő elfogadta észrevételeimet, miszerint a Magyar Mérnök Kamarai nyilvántartás hiányában-, függetlenül attól, hogy nyilvántartott iü-i szakértő, fennálló jogszabályok mellett szakértőként nem járhat el - a felperes indítványára és korábban kirendelt szakértő személy szerinti indítványára [REDACTED] igazságügyi szakértőt (a továbbiakban: a szakértő) rendelte ki, aki a Magyar Mérnöki Kamara nyilvántartásában nem, de az igazságügyi szakértői névjegyzékben szerepelt.

A szakértő a szakvéleményében megállapította, hogy a felperes tulajdonát képező lakásban a kivitelezésnek vannak nyomai, több helyen repedések találhatók, illetve a járólapok is elmozdultak, azonban azok az átalakítás során keletkeztek, amely kivitelezési hibára vezethető vissza. **Az építési munka befejezését követően a nyílásoknál alakváltozás nem történt, ebből fakadóan valószínűsíthető az, hogy teherkiváltó szerkezetek beépítése megtörtént, teherbírási probléma nincs és a felperes tulajdonát képező lakásban további repedések, egyéb következmények nem láthatók. Ez igazolja, hogy építettek be kiváltókat. Megjegyezte, hogy ez a fal kopogtatásával is megállapítható volt.**

A szakértő kompetenciájával kapcsolatos felperesi hivatkozásokra tekintettel kifejtette, hogy bár a szakértő a tartószerkezeti szakértés területén a Magyar Mérnöki Kamara nyilvántartásában nem szerepel, azonban az igazságügyi szakértői névjegyzékben mind a szakértő kirendelésekor, mind a szakvélemény előterjesztésekor a tartószerkezeti szakértés a szakértő szakterületei között be volt jegyezve, mely alapján egyértelműen megállapítható volt, hogy a per tárgyát képező kérdésben a szakértő kompetenciával rendelkezik. Ezt nem érinti az a tény, hogy a Magyar Mérnöki Kamara nyilvántartásában a szakértő szerepel-e vagy sem. Hivatkozott az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: Szaktv.) 5. § (2) bekezdés b) pontjára és arra, hogy a törvény megkívánja a névjegyzékbe való felvételhez az adott szakterület gyakorlásához szükséges képesítés igazolását is. **A névjegyzék alapján a szakértő az ügyben kirendelhető volt, az a tény, hogy a kamara felé a tagdíjfizetési kötelezettségének nem tett eleget és ezért tagsággal nem rendelkezett, a kompetenciáját nyilvánvalóan nem érintette** (itt jegyzem meg, a perben nem merült fel arra adat, hogy kirendelt szakértő tagdíjfizetési kötelezettség elmulasztása miatt avagy egyéb okból nem szerepel a nyilvántartásban, azonban ennek különös jelentősége nincsen, a lényeg ebből a szempontból, hogy a szakmagyakorlás szabályai szerint nem járhatott volna el az ügyben).

Az elsőfokú bíróság a szakvéleményben foglaltakat az ítélezésének alapjául elfogadta, rögzítve, hogy a szakértő a szakvéleményében foglalt ténymegállapításokat adatokkal alátámasztotta, megállapításaival egyébként egybevág az alperes közigazgatási eljárásban lefolytatott helyszíni szemlén tett megállapítása is. A felperes által az eljárásban hivatkozott magánszakvéleményben foglaltakra tekintettel rögzítette, hogy a Kúria a megismételt eljárást elrendelő végzésében egyértelműen megállapította, hogy az állékonyság megítélése körében a magánszakvélemény nem releváns, ugyanis az csak azt bizonyítja, hogy a kivitelezés nem az előírásoknak megfelelően történt. Ez azonban nem képezte a vizsgálat tárgyát, így ebben a körben a szakértői álláspontok ütköztetésére sem volt szükség.

A jogerős ítélet szerint a nappalit érintő fődémlelhajlás körében a szakértő a felperesi kifogásokra válaszolt, kifejtette, hogy a falnyílás megnagyobbítása fődémlelhajlást a szomszédos lakásban nem okozhat, rögzítette továbbá, hogy a kivitelezési munkák befejezését követően semmilyen elváltozás nem keletkezett a felperesi lakásban, valamennyi elváltozás a kivitelezés során keletkezett.

A felperes érveléseire tekintettel a törvényszék - **kirendelt szakértő véleménye alapján** - arra a következtetésre jutott, hogy az anyagfáradás lassú folyamat, de nem annyira, hogy az építési munka befejezését követő több mint 10 év alatt semmilyen változás nem történik. A szakértő rögzítette, hogy az anyagfáradás vasbeton oszlopok esetében 2-3 év alatt végbemegy, tehát ezen idő alatt a felperesi lakásban is változást kellett volna eredményeznie, amennyiben az a rendeltetésszerű és biztonságos használatra nem lenne alkalmas. A szakértő a vizsgálatokor (2021. július) fennálló állapot alapján valószínűsítette azt, hogy teherkiváltó szerkezetnek kell lennie, mivel nem történt állékonysági változás. Az pedig ennek folytán nem releváns, hogy pontosan azok az elemek kerültek-e beépítésre, amelyeket [REDACTED] szakértő javasolt. A felperes által a lakásban bekövetkezett elváltozásokról készített fotók sem voltak alkalmasak a szakvélemény megalapozottságának cáfolatára, mivel az elváltozások léte nem volt vitatott és a szakértő azokat a szakvéleményében értékelte.

3.5. A jogerős ítélettel szemben terjesztettem elő felülvizsgálati kérelmet elsődlegesen a jogerős ítélet és a közigazgatási határozatok hatályon kívül helyezése mellett a fennmaradási engedély iránti kérelem elutasítása, másodlagosan a jogerős ítélet hatályon kívül helyezése mellett az elsőfokú bíróság új eljárásra kötelezése iránt, mivel álláspontom szerint a jogerős ítélet sértette az Alaptörvény B. cikk, XXVII. cikk, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: régi Pp.) 3. § (3) bekezdés, 195-196. §, 164. §, 177.§ (1) és (2) bekezdés, 180. § (1) bekezdés, 182.§ (3) bekezdés, 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, 339/B. §, a közigazgatási hatósági eljárás és

szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1. § (1) bekezdés, 3. § (1) és (2) bekezdés, 4. §, 50. § (6) bekezdés, az Étv. 18. § (1) bekezdés, 31. § (1) bekezdés, 34. § (1) bekezdés, 36. §, 38. § (1) bekezdés, 38/A. § (3) bekezdés, 40. § (2) bekezdés, 48. § (1) és (2) bekezdés., a R. 18. § (2) bekezdés db) pont, 18. § (3) bekezdés, 20. § (2) és (4) bekezdés, 27. § (5) bekezdés, 35. §, 39. § (6) és (8) bekezdés, az országos településrendezési és építési követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: OTÉK) 50. §, 51. §, 108. §, illetve a 37/2007. (XII. 13.) ÖTM rendelet 5. sz. melléklet VI. pont rendelkezéseit.

A felülvizsgálati kérelemben hivatkoztam arra, hogy a perben kirendelt szakértő esetében a Magyar Mérnöki Kamara nyilvántartásában nem szerepel a tartószerkezeti szakértés (semmilyen szakmagyakorlási jogosultság a nyilvántartásban nem rögzített), így a kirendelt szakértő tartószerkezeti szakértés kérdéskörben – az építésügyi és az építésüggyel összefüggő szakmagyakorlási tevékenységekről szóló 266/2013. (VII. 11.) Korm. rendelet, a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól szóló 2009. évi LXXVI. törvény, a tervező- és szakértő mérnökök, valamint építészek szakmai kamaráiról szóló 1996. évi LVIII. törvény és az Étv. alapján – nem járhatott volna el. Amennyiben ugyanis a kirendelt igazságügyi szakértő a kamarai nyilvántartás névjegyzék adatai szerint, adott szakértői területen nyilvántartásba vételre nem került, úgy igazságügyi szakértőként – az érintett szakterülettel összefüggésben, a szakmagyakorlás szabályai szerint – sem járhat el, az a tény, hogy ezt szakértő a nyilvántartást vezető minisztérium felé nem jelentette be, nem jelenti azt, hogy eljárása ettől „legitim” lenne.

Hivatkoztam arra is, hogy ezen tényt – megfelelő időben – az elsőfokú bíróság részére, okirattal alátámasztottan haladéktalanul be is jelentettem, azonban bíróság e tekintetben nem intézkedett, szakértői díjat (megjegyezve nem az alkalmazandó jogszabály alapján) megállapította és annak kiutalásáról is rendelkezett.

Kifogásoltam azt is – többek között -, hogy az elsőfokú bíróság a szakvélemény megállapításait nem vetette össze per korábbi szakában keletkezett tanúvallomásokkal és az általam beszerzett (Magyar Mérnöki Kamara nyilvántartásában szereplő szakértő) iü-i magánszakértői véleménnyel. Az általam felkért magánszakértő útján azt is észrevételeztem, hogy az anyagfáradás (mely alapvetően szakértői kérdés) lehet lassú folyamat is, az nem zárható ki tehát, hogy a földem idővel leszakadhat. Iratellenesnek tartottam továbbá a szakvéleményt abban a tekintetben, hogy a tartószerkezet beépítése minden valószínűséggel megtörtént, mivel maga a kivitelező, illetve felelős műszaki vezető állította azt, hogy ilyen nem történt.

3.6. Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, fenntartva a perben korábban tett nyilatkozatait. Hangsúlyozta, hogy a Kúria az ügyben már megállapította, hogy a hatóság a tényállás tisztázására vonatkozó kötelezettségének eleget tett.

3.7. A Kúria – jelen beadvánnyal támadott – felülvizsgálati ítéletével a jogerős határozatot hatályában fenntartotta, a határozat indokait kizárólag a jelen alkotmányjogi panaszban kifogásoltak tekintetében ismertetem.

Kúria, mint felülvizsgálati bíróság hivatkozott arra, hogy [37] a Kfv.II.37.437/2018/8. számú végzésben a Kúria arra a következtetésre jutott, miszerint a **felperes a bizonyítási kötelezettségének a felajánlott tanúvallomásokkal és magánszakértői véleménnyel nem tudott eleget tenni, azok ugyanis „alkalmatlanok arra, hogy a statikai állékonyság hiányát vagy meglétét bizonyítsák”.** {Kfv.II.37.437/2018/8. [23] bekezdés} A megismételt eljárásra előírta, hogy tájékoztatni kell a felperest a már felvett bizonyítás hiányairól és alkalmatlanságáról, valamint fel kell hívnia a felperest a további bizonyítási indítvány – kiemelten a független igazságügyi statikus szakértő kirendelése – megtételére.

A megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság feladata az ingatlan statikai állékonyságának igazságügyi szakértő bevonása útján való vizsgálata volt, azzal, hogy a közigazgatási határozatban megállapítottakkal szemben a felperest terhelte a statikai állékonyság hiányának bizonyítása, a bizonyítatlanság következményét is neki kellett viselnie.

A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelően feltárta, a felperes indítványára statikus szakértőt rendelt ki.

Kúria nem fogadta el a felperesi érvelést a szakértő eljárásának jogszerűsége tárgyában, alapítva ezt arra, hogy a perben kirendelt szakértő esetében a Magyar Mérnöki Kamara nyilvántartásában nem szerepelt a tartószerkezeti szakértés, így a kirendelt szakértő tartószerkezeti szakértés során nem járhatott el (megjegyezve ismételten azt, hogy a kamarai nyilvántartásban, közhitelesen igazolhatóan semmilyen tevékenység, szakértés nem szerepelt).

Kúrai határozatának indokolásában [41], felhívta az rPp. 177. § (2) bekezdését, mely szerint a bíróság a szakértői névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértőt, szakvélemény adására feljogosított gazdasági társaságot, szakértői intézményt, vagy külön jogszabályban meghatározott állami szervet, intézményt, szervezetet rendelhet ki szakértőként. Más szakértő csak ezek hiányában, kivételesen alkalmazható. Az igazságügyi szakértői tevékenységre vonatkozó szabályokat a Szaktv. (4.-5. §) tartalmazza. Az igazságügyi szakértőkről a Szaktv. 11. §-ában foglaltak szerint névjegyzéket kell vezetni, a szakértő szakterületi besorolásánál pedig a Szaktv. 5. § (5) bekezdése alapján az igazságügyi szakértői szakterületekről, valamint az azokhoz kapcsolódó képesítési és egyéb szakmai feltételekről szóló 9/2006. (II. 27.) IM rendelet az irányadó. A Szaktv. 5. § (1) bekezdése alapján igazságügyi szakértői tevékenység végzését a névjegyzéket vezető hatóság – a névjegyzékbe, meghatározott szakterületre történő felvétel útján - kérelemre annak a természetes személynek engedélyezi, aki a (2) bekezdésben meghatározott feltételeknek megfelel és akivel szemben nem áll fenn a (3) bekezdésben foglalt kizáró ok.

Kúria hivatkozott [42] arra, hogy az igazságügyi szakértő, igazságügyi szakértői tevékenység folytatására a névjegyzékbe történő felvétellel és az igazságügyi szakértői eskü letételével válik jogosulttá. [Szaktv. 5. § (4) bekezdés] A névjegyzékbe az vehető fel, aki – a Szaktv.-ben foglalt egyéb feltételek teljesítése esetén – a szakterülethez kapcsolódó képesítési, valamint az e rendeletben előírt egyéb feltételek teljesítését igazolja. Azt tehát, hogy a meghatározott szakterülethez szükséges képesítéssel a szakértő rendelkezik-e, a névjegyzékbe történő felvétele során, a névjegyzéket vezető hatóságnak kell ellenőriznie. A Szaktv. 11. § (1) bekezdés szerinti névjegyzék - az 1. melléklet 1.1-1.6., 1.8-1.9., 1.13., 1.15., pontjában, 1.20.1. és 1.20.2. alpontjában, valamint 1.24. és 1.25. pontjában foglalt adatok kivételével - közhiteles hatósági nyilvántartásnak minősül. A névjegyzéknek az 1. melléklet 1.12. pontja alatt megjelölt „szakterület” adata a Szaktv. 11. § (2) bekezdése alapján a szakértő tevékenységére vonatkozó közhitelesnek minősülő tényadat, amelyet a közhitelesség elvéből adódóan – az ellenkező bizonyításáig – valós adatként kell elfogadni.

(Előzőek tekintetében Kúria nem vette figyelembe és nem értékelte a Szaktv. 5. § (2) bek. e) pontját, mely szerint – a névjegyzékbe az vehető fel aki - e) a szakterületén működő szakmai kamara tagja, ha a tevékenység folytatásához a kötelező kamarai tagságot jogszabály előírja, márpedig jelen esetben előírja és értelemszerűen a kamarai tagság fennállásának megszűnése, szüneteltetése azzal jár, hogy az érintett szakértőként nem járhat el).

Kúria szerint, a szakértői bizonyítás (vizsgálat) elvégzésére tehát a bíróság a szakértői névjegyzékben szereplő, ott meghatározott szakterületi besorolású szakértőt köteles kirendelni, a perbeli esetben ez történt. **A kirendelés során ugyanakkor nem a bíróság feladata, hogy a névjegyzékbe vett, besorolt szakterületű szakértők szakmai képesítési feltételeit, kizáró okok esetleges fennállását vizsgálja.**

Annak, hogy az ügyben csak kompetens szakértő járjon el, garanciája az a szabály, amely szerint a szakértő köteles közölni a bírósággal, ha a feltett kérdések megválaszolása egészben vagy részben nem tartozik azon szakismeretei körébe, amelyekben a rá irányadó szabályok szerint jogosult eljárni [Szaktv. 45. § (4) bekezdés b) pont]. Hangsúlyozta Kúria, a szakértői névjegyzék vezetésének, az igazságügyi szakértői nyilvántartásnak – és az ahhoz igazított perrendi szabályoknak – a célja az, hogy a kirendelő bíróság a névjegyzék adataiból meggyőződhesen arról, hogy az adott személy a perben az adott szakterületre igazságügyi szakértőként kirendelhető-e. Mindezt nem sértett jogszabályt az elsőfokú bíróság, amikor a perben a névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértőt rendelt ki és a kirendelés során nem vizsgálta a névjegyzék vezetésének (a szakértő névjegyzékben szerepeltetésének) jogszerűségét.

A döntés elvi tartalmaként [49] Kúria kiemelte:

II. A közhiteles nyilvántartásnak minősülő szakértői névjegyzéknek a „szakterületre” vonatkozó bejegyzése közhiteles adatnak minősül, amelyet a közhitelesség elvéből adódóan – az ellenkező bizonyításáig – valós adatként kell elfogadni.

III. A bíróság a névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértő kirendelés során nem köteles vizsgálni a névjegyzék vezetésének (a szakértő névjegyzékben szerepeltetésének) jogszerűségét.

[4] Indokolás arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény indítványozó által hivatkozott rendelkezéseivel (Abtv. 52.§ (1b) b) pontja alapján az eljárás megindításának indokai, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege):

4.1. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontjai szerinti alkotmányjogi panasz jogintézményének elsődleges célja az egyéni jogvédelem, az alaptörvény-ellenes bírói döntés által okozott jogsérelem orvoslása.

Nem vitatott, hogy a tényállás feltárása, a bizonyítékok mérlegelése és ennek alapján a következtetések levonása a rendes bíróságok feladata, amely önmagában alkotmányossági kérdést nem vet(het) fel. Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére van hatásköre, ebbe a bizonyítékok bírói mérlegelésének és a bírósági eljárás teljes egészének felülbírálata nem tartozik bele.

4.2. Az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján eljárva is csak a bírói döntést befolyásoló alapjogi sérelem, alaptörvény-ellenesség alapján jogosult az igazságszolgáltatás, mint önálló hatalmi ág hatáskörébe tartozó jogszolgáltató tevékenységbe beavatkozni. **A bíró jogszabály-értelmezését csak abban az esetben vizsgálhatja felül, ha az ellentétes az Alaptörvénnyel, illetve az Alaptörvényben biztosított jogok sérelméhez vezet.** Az indítványozó ilyen alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozik, amelyet a bírói döntést érdemben befolyásolóként lehet értékelni.

Az Alkotmánybíróság e panaszok vizsgálata során sohasem vizsgálja a bírói döntések megalapozottságát, törvényességét, csupán a **bírói döntés során alkalmazott jogszabály, vagy a bírói döntés alapjául szolgáló jogértelmezés vagy jogalkalmazás alapjogokkal való összeegyeztethetőségét.**

4.3. Az "Alaptörvényben biztosított jog sérelme" körében hivatkozom arra, hogy joggyakorlatban az alkotmányjogi panasz kezdeményezésére az Abtv. szóhasználata szerint olyan bírói döntéssel szemben van lehetőség, amely Alaptörvényben biztosított jogot sért. Az Abtv. 27. §-a szerinti beadványok tekintetében **nem kizárt, hogy az indítványozó a jogállamiságra, kötelezően alkalmazandó jogszabály figyelmen kívül hagyására vagy az előzőekből levezetett jogállami követelmények valamelyikére alapozza az Alaptörvényben biztosított jog sérelmét ill. alaptörvény-ellenességet.**

Álláspontom szerint a jogállamiságra-, jogszabályok mindenkire kötelezően alkalmazandó hivatkozás megengedhető akkor, **ha abból egyidejűleg más jogsérelem is származott.** Nem vitathatóan ugyanakkor az Alkotmánybíróság által leginkább következetesen vallott értelmezés szerint a testület jogállamiságra hivatkozásnál "a jogbiztonság követelményének sérelmére való hivatkozást alapvetően két esetben, a visszaható hatályú jogalkotásra és a felkészülési idő hiányára alapított indítványok esetén vizsgálta" (3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]-[17])[243].

Indítványozó nem kizárólag az Alaptörvényben foglalt jogát nevezi meg, hanem **alkotmányjogi érvekkel alátámasztja azt is, hogy e joga hogyan és miért sérült a bírósági eljárás során.** Az indítványozó nem a Kúria törvényértelmezését, annak helyességét vitatja, - **nem** a bizonyítékok felülmérlegelését, vagyis a bizonyítás eredményének megállapítása során végzett bírói mérlegelés felülvizsgálatát kéri, **nem** annak alkotmányossági vizsgálatát terjeszti elő, hogy a döntéshez milyen bizonyítékok figyelembevételével, illetve azoknak mikénti mérlegelésével jutott a bíróság és **nem** az alkotmányjogi panasszal támadott bírói döntésben foglalt ténykérdések felülvizsgálatára és megváltoztatására, vagy a tényállás felderítésére és további felülvizsgálatára („negyedfokú jogorvoslatra”) tesz indítványt - **hanem megjelöli az Abtv. 27.§ alapján mely, az Alaptörvényben biztosított jogát sérti a támadott ítélet és miért.**

Figyelemmel arra is, hogy a jelen ügygel összefüggésben „valódi alkotmányjogi panasz”-ról van szó - a befogadásához tehát nem elegendő csupán a bírósági döntés, valamint a bírósági eljárás tartalmi kritikáját előadni - **a panasz kitér a kritika alkotmányossági vetületére is, arra, hogy a bírósági döntés miatt hogyan és miért sérül az indítványozó Alaptörvényben foglalt joga.** Az indítványban szerepel indokolás arra vonatkozóan, hogy **a támadott bírói döntés miért alaptörvény-ellenes [Abtv. 52. § (1) bekezdés e) pont].**

4.4. Jelen ügyben – az alkotmányjogi panasszal érintett körben –

A hatályos Alaptörvény „Az állam” című részben – „A bíróság” cím alatt összefoglalóan tartalmazza a bíróságokra vonatkozó leglényegesebb alkotmányi elírásokat, de az Alaptörvény más helyein is található a bíróságokra irányadó rendelkezések. A bíróságokra vonatkozó alapvető törvényi szabályozást két külön (sarkalatos) törvény tartalmazza: a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény (Bsz.), valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvény (Bjt.). A bíróságokkal kapcsolatosan a magyar Alkotmánybíróság fontos alkotmányértelmezési tevékenységet végzett.

Maga az igazságszolgáltató tevékenység a bíróságok feladata. A bíróságok általános feladatát az Alaptörvény a következőképpen határozza meg: a bíróság dönt – többek között - a közigazgatási határozatok törvényességéről.

A 2011. évi CLXI. törvény (a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról) /Bsz./ szerint:

1. § Magyarországon a bíróságok igazságszolgáltatási, továbbá törvény által meghatározott egyéb tevékenységet látnak el.

2. § (1) A bíróságok a vitássá tett vagy megsértett jogról, az önkormányzati rendelet más jogszabályba ütközéséről és megsemmisítéséről, a helyi önkormányzat törvényen alapuló jogalkotási kötelezettsége elmulasztásának megállapításáról - törvényben szabályozott eljárás során - véglegesen döntenek.

(2) A bíróságok a jogalkalmazási tevékenységük során biztosítják a jogszabályok érvényesülését

6. § A bíróság határozata mindenkire kötelező, ideértve azt is, ha a bíróság valamely ügyben hatáskörét vagy ennek hiányát állapítja meg.

4.5. Nem vitatható az ügyben, hogy a 3. eljárásban 2021-11-25-ei, 2021-12-16-ai és 2022-02-23-ai beadványaimban – a 2021-12-01-jei keltezésű díjmegállapító végzés meghozatala előtt (megjegyezve azt is, hogy a díjmegállapító végzést, bíróság tévesen a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (K.p.) és a 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) alapján hozta meg és biztosította a fellebbezést [52 srsz.], felperesi észrevételekre azt nem tartotta szükségesnek „korrigálni” [56 srsz.] észrevételeztük és kértem bíróságot, hogy nyilatkoztassa szakértőt a tartószerkezeti szakértés (nem pedig „tagdíj elmaradás”) tekintetében, mivel a Magyar Mérnöki Kamara nyilvántartása szerint, nem szerepel a tartószerkezeti szakértés (SZÉS1) az engedélyezett szakmagyakorlási tevékenységek között (nyilvános közhiteles adatbázisból /<https://www.mmk.hu/nevjegyzek/ellenorizhetően>).

Szakértői nyilatkozatot előzőekkel összefüggésben a határozat meghozataláig nem vettem kézhez, kompetencia hiányában pedig (melyet eljáró szakértőnek szükséges jeleznie előzetesen) a szakértő nem járhat el, értelemszerűen ez esetben szakértői díjra sem jogosult, hiszen így adott esetben az indítványozónak többszörösen lenne szükséges előlegeznie a szakértői díjat... Felperes – nyilvános adatbázisra hivatkozva és ellenőrizhetően – tette meg indítványát, így a nyilatkozat (hitelt érdemlően ellenőrizhető) megtételéig álláspontom szerint a szakértői díjról rendelkezni nem is lehetett (rPp. 187.§ (2) bek.).

Kirendelt szakértő vonatkozásában ellenőriztük, majd ezt követően rögtön jeleztük, hogy a szakmagyakorlás feltételeit illetően, a Magyar Mérnöki Kamara nyilvántartásában szerepel-e a tartószerkezeti szakértés (SZÉS1) tekintetében. A Magyar Mérnöki Kamara nyilvántartási adatai (névjegyzék) szerint, kirendelt szakértő tekintetében egyetlen tevékenység sem szerepel, értelemszerűen a tartószerkezeti szakértés sem, így jogi álláspontunk szerint kirendelt szakértő tartószerkezeti szakértés kérdéskörben - a vonatkozó 266/2013. (VII. 11.) Korm. rendelet (az építésügyi és az építésüggyel összefüggő szakmagyakorlási tevékenységekről), a 2009. évi LXXVI. törvény (a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól), a 1996. évi LVIII. törvény (a tervező- és szakértő mérnökök, valamint építészek szakmai kamaráiról) és 1997. évi LXXVIII. törvény (az épített környezet alakításáról és védelméről) alapján – nem járhatott el.

Amennyiben kirendelt ü-i szakértő a kamarai nyilvántartás névjegyzék adatai szerint, adott szakértői területen nyilvántartásba vételre nem került, úgy igazságügyi szakértőként – az érintett szakterülettel összefüggésben, a szakmagyakorlás szabályai szerint – sem járhat el, az a tény, hogy ezt szakértő a nyilvántartást vezető minisztérium felé nem jelentette be, nem jelenti azt, hogy eljárása ettől „legitim” lenne.

Hasonló értelmezés következik – Kúria által nem értékelt - Szaktv. 5. § (2) bek. e) pontjából is, mely szerint – a névjegyzékbe az vehető fel aki - e) a szakterületén működő szakmai kamara tagja, ha a tevékenység folytatásához a kötelező kamarai tagságot jogszabály előírja, márpedig jelen esetben előírja és értelemszerűen a kamarai tagság fennállásának megszűnése, szüneteltetése azzal jár, hogy az érintett szakértőként nem járhat el).

Az eljárásban is megjegyeztük, hogy a korábban kirendelt szakértő [REDACTED] hasonló okokból „mondta vissza a kirendelést”, majd szóbeli közlése szerint „tette javaslatba bíróság irányában [REDACTED] személyét...” (tehát személy szerint nem a felperes kérte kirendelését,

felperes több soproni (helyi)-, ellenőrizhetően kompetenciával rendelkező iü-i szakértőt is megjelölt (2021-03-22-ei beadvány) és kirendelt szakértővel nem az volt a „gond”, hogy fizet-e avagy sem tagdíjat, hanem **a tevékenységi jogosultság hiánya....)**

Előző körben a hivatkozott jogszabályokon túlmenően sérült az rPp. 177. § (1) és (2) bekezdése is. **Hivatkozott jogszabályok alapján is, ha a Szaktv. - és egyéb jogszabályok - alapján a megbízott szakértő nem jogosult szakértői tevékenység végzésére, akkor iü-i szakértői tevékenységet sem végezhet értelemszerűen. Amennyiben a kirendelt szakértő nem végezhet igazságügyi szakértői tevékenységet, vagy a szakkérdés megválaszolására nem volt jogosult, akkor szakvélemény nem áll rendelkezésre ill. az általa készített szakértői vélemény aggályos, ezért is kértük szakértő nyilatkoztatását megjegyezve azt, hogy ilyen alapon – a Magyar Mérnöki Kamara nyilvántartásában szereplő - felperes által felkért iü-i magánszakértő szakvéleménye erősebb legitimitási alapon áll.....**

Jelen ügyben az elsőfokú bíróság a Kúria által (ismételten) elrendelt megismételt eljárásban járt el, mely kúriai döntés az egységes bírói gyakorlat szerint az elsőfokú bíróságra kötelező (EBH2006.1414., BH2006.325., KGD2010.64., KGD2010.187., KGD2014.138.). A Kúria ezen döntéseiben leszögezte, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságot a hatályon kívül helyező végzésben foglaltak kötik, és lényeges eljárási szabályt sért az elsőfokú bíróság, ha a felülvizsgálati bíróságnak a megalapozott döntéshez szükséges iránymutatásait figyelmen kívül hagyva hoz újabb határozatot, illetőleg az újabb eljárásban az utasításban foglaltakat nem veszi figyelembe, és az előírt bizonyítás kiegészítését mellőzi. Értelemszerűen jelen ügyben mindkét hatályon kívül helyező határozatban írtakra figyelemmel kellett volna eljárni, sem a Győri Törvényszék, sem pedig a Kúria sem volt következetes önmagához. A Győri Törvényszék azért nem, mivel [REDACTED] tekintetében ugyanaz a „kompetencia hiány” állt fenn, mint [REDACTED] személye vonatkozásában, [REDACTED] ezen okból felmentésre került a kirendelés alól, míg ugyanezen okból – a kompetencia hiány felperesi jelzését követően – [REDACTED] nem került felmentésre, azonban ennek indokai „kibontására” a jogerős határozatban nem került sor, míg a Kúria – amellett, hogy korábbi hatályon kívül helyező végzéseiben szakértő kirendelésének szükségességéről tesz említést – nem értékelte „józan észnek is megfelelően” a hivatkozott jogszabályokat, továbbá a Szaktv. 5.§ (2) bek. e) pontját, ezért is mondta példaként felperesi jogi képviselő a felülvizsgálati tárgyaláson, hogy a helyzet ahhoz hasonlítható, miszerint az ügyvéd foglalkozású jogi képviselő úgy járhatna el Kúria előtt, hogy tevékenységét – az ügyvéd kamarai nyilvántartásból megismerhetően – szünetelteti.....avagy építési vállalkozó ügy végez kiviteli munkát, hogy – cégjegyzék adataiból következően – a tevékenység gyakorlásától eltiltották.....

Kúria határozatában hivatkozott arra, hogy „a szakértői bizonyítás (vizsgálat) elvégzésére bíróság a szakértői névjegyzékben szereplő, ott meghatározott szakterületi besorolású szakértőt köteles kirendelni, a kirendelés során ugyanakkor nem a bíróság feladata, hogy a névjegyzékbe vett, besorolt szakterületű szakértők szakmai képesítési feltételeit, kizáró okok esetleges fennállását vizsgálja.

Annak, hogy az ügyben csak kompetens szakértő járjon el, garanciája az a szabály, amely szerint a szakértő köteles közölni a bírósággal, ha a feltett kérdések megválaszolása egészben vagy részben nem tartozik azon szakismeretei körébe, amelyekben a rá irányadó szabályok szerint jogosult eljárni [Szaktv. 45. § (4) bekezdés b) pont]”.

Amennyiben előzőeket elfogadom, úgy az eljárás során a felek ill. valamelyik fél által – ellenőrizhetően – jelzett és alátámasztott „kompetencia hiány”-t bíróság az rPp. 2. § (1) bek. és Alaptörvény tisztességes eljárás követelménye tekintetében hivatkozott XVIII. cikk (1) bek. alapján köteles álláspontom, szerint figyelembe venni.

Az rPp. (1952. évi III. törvény a polgári perrendtartásról) 1. § („ennek a törvénynek az a célja, hogy a természetes személyek és más személyek vagyoni és személyi jogaival kapcsolatban felmerült jogviták bíróság előtti eljárásban való pártatlan eldöntését az e fejezetben meghatározott alapelvek érvényesítésével biztosítsa”) és 2. § (1) bek. („a bíróságnak az a feladata, hogy - összhangban az 1. §-ban foglaltakkal - a feleknek a jogviták elbírálásához, a perek tisztességes lefolytatásához és ésszerű időn belül történő befejezéséhez való jogát érvényesítse”) meghatározza a bíróság feladatát, amely tisztességes eljárás keretében hatékony bírói jogvédelem biztosítása, a per ésszerű időn belüli befejezése, a perkoncentráció és az **eljárási igazságosság érvényesülése érdekében annak biztosítása, hogy a felek eljárási jogaikat gyakorolhassák és kötelezettségeiket teljesíthessék.** A közigazgatási perben (is) érvényesülő tisztességes bírósági eljáráshoz való alapvető jog Alaptörvényen alapuló alkotmányos követelményeit az Alkotmánybíróság a 3295/2022. (VI. 24.) AB határozatában fogalmazta meg. A tisztességes eljárás (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek a figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes (6/1998. (III. 11.) AB határozat, ABH 1998, 91, 95; 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]). Az Alkotmánybíróság korábbi gyakorlata szerint egy eljárás tisztességességét mindig esetről esetre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembevételével. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság döntéseiben esetről esetre határozta meg a tisztességes eljárás által megkövetelt konkrét ismérveket. Nevesíteni lehet ugyanakkor számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. Az Alkotmánybíróság gyakorlatában a tisztességes bírósági eljárás része a bírósághoz fordulás joga (3215/2014. (IX. 22.) AB határozat, Indokolás [11]–[13]), a tárgyalás igazságosságának biztosítása (36/2014. (XII. 18.) AB határozat, Indokolás [66]). Az Alkotmánybíróság 7/2013. (III. 1.) AB határozata szerint a tisztességes eljárás követelménye olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet megítélni. E joggal szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye [3174/2014. (VI. 18.) AB határozat, 7/2013. (III. 1.) AB határozat]. A tisztességes bírósági eljáráshoz való alapjog sérelmét eredményezheti olyan eljárásjogi vagy anyagi jogi szabály megsértése, amely az eljárás valamelyik szereplője (jellemzően valamelyik fél) számára többletjogosultságot biztosít, vagy őt éppen valamilyen fennálló jogától vagy jogosultságától fosztja meg (pl. mint a jelen esetben a bizonyítás kérdésében).

A Kúria Kfv.IV.37.366/2012/4. számú határozatában foglaltak alapján – amely döntés KGD.2014. 90. számon közzétett – **a tisztességes eljárás jogát csak az a bírói mulasztás sérti, amely akadályozza, illetve szükségtelenül, aránytalanul korlátozza a peres felek perbeli cselekményeit.** Az rPp. 3. § alapján

- a bíróság a felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el (1) bek.),

-(2) bek. szerint a bíróság - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a felek által előterjesztett kérelmekhez és jognyilatkozatokhoz kötve van. A bíróság a fél által előadott kérelmeket, nyilatkozatokat nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe,

-(3) bek alapján a jogvita elbírálásához szükséges bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a feleket terheli,

-(5) Ha törvény másként nem rendelkezik, a bíróság a polgári perben alakszerű bizonyítási szabályokhoz, a bizonyítás meghatározott módjához vagy meghatározott bizonyítási eszközök alkalmazásához nincs kötve, szabadon felhasználhatja a felek előadásait, valamint felhasználhat minden egyéb bizonyítékot, amely a tényállás felderítésére alkalmas. E rendelkezések nem érintik a törvényes vélelmeket, ideértve azokat a jogszabályokat is, amelyek szerint valamely körülményt az ellenkező bizonyításág valónak kell tekinteni.

rPp.177. § szerint,

- (1) bek. ha a perben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki. Rendszerint egy szakértőt kell alkalmazni, több szakértőt csak különböző szakkérdések felmerülése esetében lehet kirendelni,
- (2) bek, A bíróság a szakértői névjegyzékben szereplő igazságügyi szakértőt, szakvélemény adására feljogosított gazdasági társaságot, szakértői intézményt, vagy külön jogszabályban meghatározott állami szervet, intézményt, szervezetet rendelhet ki szakértőként. Más szakértő csak ezek hiányában, kivételesen alkalmazható.
- (3) bek. Ha a felek a szakértő személyében nem állapodnak meg, arról a bíróság dönt. Az utóbbi esetben a feleket a szakértő kirendelése tárgyában - szükség esetén - meg kell hallgatni.
- (6) bek. A bíróság a fél kérelmére - ha a bizonyítás szempontjából szükségesnek látszik - a kirendelt szakértő helyett más szakértőt rendelhet ki. A kirendelésre a (3) bekezdés rendelkezését megfelelően alkalmazni kell. Ha a bíróság a szakértőt a felek egyetértő javaslatára rendelte ki, más szakértő kirendelésének a szakvélemény előterjesztése előtt csak akkor van helye, ha a szakértő a véleményadással késlekedik, kizárás okából (178. §) vagy valamely más fontos okból nem járhat el.

4.6. Az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényege:

4.6.1. Az indítványozó tudomással bír arról, hogy az alkotmányjogi panasz az Abtv. 26-27. §-ai alapján az Alaptörvényben biztosított jogok védelmének eszköze. Tudomással bír arról is, hogy Alkotmánybíróság joggyakorlatában **a jogbiztonság önmagában nem alapjog**, így a B) cikk (1) bekezdésének a sérelmére alkotmányjogi panaszt csak **kivételes esetben** - a visszaható hatályú jogalkotás és a felkészülési idő hiánya esetén {lásd pl. 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [14]-[17]; 3323/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [9]} - lehet alapítani. **Nem szabályoz továbbá az indítványozó számára biztosított alapjogot az R) cikk (2) bekezdése, T) cikk és a 28. cikk sem.** Ugyanakkor az indítványozó álláspontja szerint a jogállamiságra, a jogszabályok kötelezőségére, jogszabályra és az értelmezési alapelvre hivatkozás megengedhető akkor, **ha azok megsértése hídján, egyidejűleg más jogsérelem is származott, jelesül sérült az Alaptörvény hivatkozott XXVIII. cikke szerinti „tiszteséges eljárás”,** ennek megfelelően az alkotmányjogi panaszt előzőek (nem alapjogi sérelmek) vonatkozásában (azokkal összefüggésben) is szükséges vizsgálni.

4.6.2. Indítványozó álláspontja szerint, a tisztességes eljáráshoz való alapjog – fentebb már kifejtettek alapján - nem érvényesül, amennyiben bíróság a jogbiztonsághoz, jogszabályok mindenkire kötelező jellegét és az Alaptörvény 28. cikkének alkalmazását, kifejezetten mellőzi (negligálja), és ezzel megakadályozza – többek között - a jogszabály céljának érvényesülését, polgárok igényérvényesítését is, jelen esetben a tisztességes és szakmagyakorlásra jogosult iü-i szakértő útján történő bizonyítást.

A bírói döntések alkotmányossági felülvizsgálatát lehetővé tevő alkotmányjogi panasz (Abtv. 27. §) a XXVIII. cikkre alapított egyéni jogvédelem mellett, és azt erősítőleg az Alaptörvény B), R), T) valamint 28. cikkének érvényesülését szolgáló jogintézmény is. Ilyen panasz alapján az Alkotmánybíróság a bírói döntésben foglalt jogértelmezés és jogalkalmazás Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja, az Alaptörvényben biztosított jogok alkotmányos tartalmának érvényre juttatása mellett azt is, hogy **alkalmazta-e bíróság a releváns (jelen esetben fentebb írtak szerint a szakmagyakorlás feltételei, szakértő kirendelése, szakvélemény értékelése) jogszabályt és a jogszabály(ok) alkalmazása során a bíróság a jogszabály célját az alkotmányosan szükséges mértékben figyelembe vette-e.**

4.6.3. Az Alaptörvény 28. cikke szerint „a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. A jogszabályok céljának megállapítása során elsősorban a jogszabály preambuláját, illetve a jogszabály megalkotására vagy módosítására irányuló javaslat indokolását kell figyelembe venni. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak.”

Az Alaptörvénynek ez a rendelkezése a bíróságok számára alkotmányos kötelezettségként írja elő, hogy ítélező tevékenységük során a jogszabályokat elsősorban azok céljával összhangban értelmezzék, a célon belül figyelembe kell venni a jogszabály preambuláját, a jogszabály megalkotására, módosítására irányuló javaslat indokolását.

Ebből a kötelezettségből következik, hogy a bíróságnak a jogszabályok adta értelmezési mozgástér keretein belül azonosítania kell a jogszabály céljának érvényesülését, és a bírói döntésben alkalmazott jogszabályokat elsősorban arra tekintettel kell értelmeznie. A Kúria ezzel szemben nem látott indokot - az Alaptörvény 28. cikkének megfelelő alkalmazására - , alaptörvénybeli kötelezettsége ellenére nem vette figyelembe sem a hivatkozott 266/2013. (VII. 11.) Korm. rendeletet (az építésügyi és az építésüggyel összefüggő szakmagyakorlási tevékenységekről), a 2009. évi LXXVI. törvényt (a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól), a 1996. évi LVIII. törvényt (a tervező- és szakértő mérnökök, valamint építészek szakmai kamaráiról) és 1997. évi LXXVIII. törvényt (az épített környezet alakításáról és védelméről) továbbá a 2016. évi XXIX. törvényt (az igazságügyi szakértőkről) sem, az előzőekben hivatkozottak jogszabályi célját, sem a megalkotásának indokait, melyek értelemszerűen jogszabály által felállított kötelező szabályozási keretet adnak szakértő rPp. és Szaktv. szerinti kirendelésére, továbbá szakértőként történő eljárás tekintetében is.

Megjegyezzük a Szaktv. preambuluma szerint – többek között – a jogszabály megalkotására az alábbiak miatt (is) került sor: .....*Mindezekre tekintettel az Országgyűlés az igazságügyi szakértői tevékenység és az igazságügyi szakértői szervezet megújítása, valamint az igazságügyi szakértésbe és az igazságszolgáltatásba vetett közbizalom erősítése céljából a következő törvényt alkotja...*

Az Alaptörvény B) cikk, R) cikk, T) cikk (2) bek., 28. cikke és XXVIII. cikk (1) bekezdése jelen ügyben természetes fogalmi egységet alkotnak. A jogállamiság, jogszabályok alkalmazása, jogértelmezés Alaptörvényben rögzített elveinek betartása minden kétséget kizáróan részét képezi a tisztességes bírósági eljárásban megvalósuló jogértelmezéssel szemben állított minimális alkotmányos követelményeknek.

4.6.4. Az Alkotmánybíróság számos határozatában – már említettek szerint - megerősített, és hatályos, következetes gyakorlatának megfelelő, 6/1998. (III. 11.) AB határozatában megállapította, hogy „a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás «méltánytalan» vagy »igazságtalan«, avagy»nem tisztességes«” (ABH 1998, 95.) {hivatkozom továbbá 3254/2018. (VII. 17.) AB határozat, Indokolás [41]}. Jelen ügyben azon ténynél fogva méltánytalan és igazságtalan is, hogy nem alkalmazza a szakértői tevékenység pillérét képező hivatkozott jogszabályok, szakmagyakorlás részletes szabályait, és Kúria azt sem indokolja, miért is nem alkalmazandóak a hivatkozott jogszabályok és miért is csak (a nyilvánvalóan nem naprakész) szakértői adatbázisra kell hagyatkoznia bíróságnak úgy, hogy közhiteles nyilvántartásból ellenőrizhetően az eljárásban világosan látszik, hogy az adatbázis és szakértő eljárási kompetenciája tekintetében lényeges ellentmondás van.

Az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatában a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog érvényesülésének megítélését minden esetben tartalmi vizsgálathoz kötötte: „elemzte az alapjog állított sérelmére vezető jogszabályi környezetet és bírói döntést, a szabályozás célját és a konkrét ügy tényállását, majd pedig - mérlegelés eredményeként - mindezekből vont le következtetéseket az adott esetre nézve megállapítható alapjogsérelemre nézve” {20/2017. (VII. 18.) AB határozat Indokolás [17]; vö. 3102/2017. (V. 8.) AB határozat, Indokolás [18]}.

4.6.5. A jelen ügyben eljáró bíróság az alkalmazandó jogszabályi rendelkezés célját egy törvény (Szaktv. és rPp.), egyértelműnek vélt szabályozására hivatkozva hagyta figyelmen kívül azzal, hogy ugyanakkor nem vette figyelembe az irányadó egyéb jogszabályokat és nem értékelte Szaktv. 5.§ (2) bek. e) pontját (sem).

Ezzel Alaptörvényben rögzített kötelezettségének nem tett eleget, így a meghozott bírói döntés önkényessé vált, mert kilépett abból a jogértelmezési keretből, amelyet számára az Alaptörvény előírt.

Az önkényes bírói jogértelmezés sértheti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot. Az Alkotmánybíróság korábban, a 20/2017. (VII.18.) AB határozatban kapcsolta össze a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot és az önkényes jogalkalmazás tilalmát. Elvi élel kimondta:

„[a] bírói függetlenségnek nem korláta, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogalmilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel” (Indokolás [23]).

4.6.6. Tudomással bír az indítványozó arról, hogy az Alkotmánybíróság csak kivételesen, szigorú feltételek fennállása esetén állapítja meg a jogalkalmazói önkény fennállása miatt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmét. A jelen esetben a bíróság (Kúria) contra legem jogalkalmazása három, egymást erősítő feltétel együttes fennállása következtében ért fel az alkotmányossági jogsérelem szintjére és sértette az indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát. **Egyrészt** a Kúria (jogerős döntésben foglaltak ellenére) a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog mint eljárásjogi jellegű alapjog egy aspektusát, az indokolási kötelezettséget sértő módon, nem indokolta meg, hogy az adott jogkérdésre irányadó, hatályos jogi normát (rPp. 177.§ (2) bekezdéséhez kapcsolódóan Szaktv. 5.§ (2) bek e) pontja és szakmagyakorlás feltételei) miért nem alkalmazta. **Másrészt**, ezzel párhuzamosan, a Kúria önkényesen járt el akkor, amikor a jogkérdésre nyilvánvalóan vonatkozó hivatkozott garanciális jogi normá(ka)t nem vette figyelembe. **Harmadrészt** a Kúria önkényesen járt el akkor is, amikor döntését (szakértő kirendelése és eljárási jogosultsága körében) olyan bírósági általános joggyakorlatra alapította, amelynek alapjául szolgáló tényállásokat és precedens ill. Kúriai eseti döntéseket nem hivatkozott, figyelemmel arra is, hogy e körben – azonos avagy hasonló tényállás mellett - precedens határozat nem született.

Nem vitatott, hogy a contra legem jogértelmezés és jogalkalmazás önmagában nem alapozza meg az alkotmányellenességet. **A contra legem jogalkalmazásnak egyben alkotmányellenesnek, azaz Alaptörvénnyel ellentétesnek kell lennie (contra constitutionem)** {3280/2017. (XI. 2.) AB határozat, Indokolás}.

Jelen esetben a bírósági jogértelmezés a rá vonatkozó, az Alaptörvény 28. cikkében foglalt jogértelmezési szabályokat is kifejezetten figyelmen kívül hagyta, emiatt contra constitutionem vált önkényessé, és így az érintett felperesi indítványozó tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának sérelmét is okozta.

4.6.7. Előzőek megállapíthatóak még akkor is, amennyiben az Alkotmánybíróságnak nem feladata a bírósági jogalkalmazás felülvizsgálata, csupán annak alkotmányos kereteinek betartását ellenőrzi, különös tekintettel a bírósági jogértelmezésnek az Alaptörvény 28. cikkében foglalt lényeges elemeire, egyrészt az **alapjogi érintettségre**, valamint a **jogszabályi célhoz kötött jogértelmezési alapelv vizsgálatára**.

4.6.8. Indítványozó álláspontja szerint az a bírósági mérlegelés, **amely – szakmagyakorlás feltételeire nézve - adott jogszabályok alkalmazását-, ezen túlmenően a jogszabályok céljának vizsgálatát teljes mértékben és kifejezetten kizárja és nem adja a kizárás indokát sem, már alaptörvény-ellenesnek minősül és sérti a jogbiztonság elvét is.**

[5] Annak bemutatása – az Abtv. 27.§ b) pontja alapján – miszerint az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva:

A rPp. alapján felperes jogorvoslati lehetőségeit teljeskörűen kimerítette az ismertetett tényállás szerint.

[6] Nyilatkozat arról, hogy az ügyben van-e folyamatban felülvizsgálati eljárás a Kúria előtt, illetve arról, hogy kezdeményeztek-e perújítást (jogorvoslat a törvényesség érdekében) az ügyben:

Figyelemmel az [5] pontban is írtakra, Kúria előtti felülvizsgálati eljárás már befejeződött, perújítást az ügyben indítványozó felperes nem kezdeményezett és ilyen alperesi kezdeményezésről sincsen tudomása.

[7] Alkotmányjogi panasz befogadhatósága tekintetében:

7.1. Az Abtv. 27. § (1) bek. alapján az „alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés **a) az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és b) az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva**”. Előzőekben írt feltételek az indítványozó álláspontja szerint fennállnak. Nem vitathatóan ugyanakkor, az indítványozó a 27.§ (2) bek. alapján „érintettnek” minősül, mivel a) a bírósági eljárásában fél volt, b) indítványozóra a döntés rendelkezést tartalmaz és indítványozónak jogára, kötelezettségére a bíróság döntése kiterjed. Indítványozó Alaptörvényben biztosított alapvető jog sérelmére hivatkozik.

7.2. Az Abtv. 29. §-ában meghatározottak szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának további feltétele, hogy az a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását.

Jelen esetben a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességről van szó azzal, hogy az Alkotmánybíróság érdemi döntésének hiányában indítványozó különösen súlyos hátrányt szenvedne, hiszen nincsen olyan szakértői vélemény mely egyrésztől alátámasztaná – hitelt érdemlően ellenőrizhetően - az engedély nélkül készült kivitelezés megfelelőségét, az állékonyságot, másrésztől kizárná a felperesi ingatlan későbbi károsodását említett kivitelezéssel összefüggésben.

Az Abtv. 29. §-ával összefüggésben indítványozó állás pontja szerint **1.)** a konkrét kérdés **alkotmányossági kérdés; 2.) nem** bírói jogértelmezési kérdésről van szó; **3.)** az indítvány **nem** a tényállás felülvizsgálatára, vagyis egy újabb rendes jogorvoslatra irányul; **4.)** az indítványozó **nem** a bizonyítékok újraértékelését, valamint azok újbóli mérlegelését kéri; **5.)** az alkotmánybíróági eljárás **érintené érdemben** az indítványozó helyzetét; **6.)** az indítvány **nem alaptalan**.

7.3. Az Abtv. 30. § (1) bekezdéséből következően az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított **hatvan napon belül lehet benyújtani**. Az Abtv. 52. § (1) bekezdése pedig rögzíti, hogy az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia, melynek részleteit az (1a) és (1b) bekezdések szabályozzák.

Az indítványozó megjelölte a jogosultságát, valamint az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést [Abtv. 51. § (1) bekezdés], az Abtv. 27. §-ában foglalt hatáskörben kérve az Alkotmánybíróság eljárását. Megjelölte továbbá az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést [Abtv. 52. § (1b) bekezdés c) pont] és az Alaptörvény sérelmet szenvedett rendelkezését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés d) pont]. Az indítványban kifejtette az Alaptörvényben foglalt jog sérelmének mibenlétét [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont], és kifejezetten kérte a vonatkozó bírói döntés megsemmisítését [Abtv. 52. § (1b) bekezdés f) pont].

7.4. Az alkotmányjogi panasz álláspontom szerint befogadható, mivel megfelel az Abtv.-ben foglalt, a panaszok befogadhatóságára vonatkozó kritériumoknak. A panasz benyújtásakor figyelemmel voltam az Ügyrend (az Alkotmánybíróság 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozata az Alkotmánybíróság ügyrendjéről; a továbbiakban: Ügyrend) alkotmányjogi panaszra vonatkozó további szabályozására is.

Alkotmányjogi panasz benyújtására – vonatkozó szabályozás alapján és jelen üggyel is összefüggésben - elsősorban akkor van lehetőség, ha az indítványozónak az Alaptörvényben biztosított jogát bírósági döntéshozatal során sértették meg.

Az alkotmányjogi panasz nem irányulhat a bírói döntés jogszerűségének felülvizsgálatára, az Alkotmánybíróság a konkrét ügyben nem egy további jogorvoslati fórum a rendes bírósági rendszerben. Az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt csak a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén bírálja el.

Az Abtv. 27. §-a szabályozza az alkotmányjogi panasz harmadik típusát, az úgynevezett „valódi alkotmányjogi panaszt”. Ebben az esetben az indítványozó az alaptörvény-ellenes bírói döntést támadhatja, amennyiben az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.

Az Abtv. 27. §-a alapján az alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet nyújthat be alkotmányjogi panaszt, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Mindkét esetben akkor lehet csak panaszt benyújtani, ha az érintett a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

Az előkészítő eljárást követően kérem az alkotmányjogi panasz – egyidejű értesítem melletti - befogadását figyelemmel arra, hogy az a jogszabályi rendelkezéseknek megfelel.

A formai feltételeket illetően:

-A Pécsi Ügyvédi Kamara által nyilvántartott ügyvéd nyújtotta be az alkotmányjogi panaszt, és az indítványozó csatolta a szabályos ügyvédi meghatalmazást.

-Az indítvány megfelel az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt feltételeknek is. Az alkotmányjogi panasz tartalmazza az Alkotmánybíróság Abtv. 27. §-a szerinti hatáskörére vonatkozó indokolt hivatkozást. Az indítványozó kifejezetten megjelölte, hogy a bírói döntés az Alaptörvény mely rendelkezéseibe ütközik.

-Az alkotmányjogi panasz határozott kérelmet tartalmaz és kifejezett kérelmet tartalmaz a bírói döntés megsemmisítésére.

-Az Abtv. 30. § (1) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. Az indítványozó előzőeknek is eleget tett (elektronikus úton).

-Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 52. § (5) bekezdésére és 57. § (1a) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013 (II. 27.) Tü. határozat 36. § (2) bekezdésére tekintettel nyilatkozik alkotmánybírósági ügyben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványommal összefüggésben neve nyilvánosságra hozatalához nem járul hozzá.

[8] Záró rendelkezések:

8.1. Az alkotmányjogi panasz iránti indítványt, az Abtv. 53.§ (2) bek. alapján az ügyben első fokon eljáró Győri Törvényszéknél - az Alkotmánybírósághoz címezve – nyújtom be.

8.2. A beadványhoz mellékelem – ügyvédi meghatalmazáson túlmenően - az alkotmányjogi panaszban támadott Kúriai határozatot (P2), indítványozom egyidejűleg az eljárás egyéb iratainak beszerzését első fokon eljáró Győri Törvényszéktől.

8.3. Az eljárás illetékmentes (Abtv. 54.§ (1) bek.), így illetéket nem róvok le.

8.4. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 27.§ (1) bek. alapján áll fenn hatásköre.

8.5. Az Abtv. 66.§ (1) bek. szerinti indítványt-, hivatkozva a 43.§ (2) és (3) bekezdésére is – a panasznak történő helytadás esetére (43.§ (1) bek.) - azért is terjesztetem elő, mivel a Kúria előtti jogkövetkezményeket levonó nemperes eljárása hivatalból indul. A hivatalbóli eljárás megindításának nincs határideje, viszont elengedhetetlen feltétele az, hogy az Alkotmánybíróság az Abtv. 66. § (1) bekezdése értelmében kézbesítse határozatát az alapügyben első fokon eljáró bíróság részére. Ekkor kerül ugyanis a bíró abba a helyzetbe, hogy az iratokat haladéktalanul fel tudja terjeszteni a Kúriához az eljárás megindíthatósága érdekében. Ennek hiányában a rendes bírói szakaszban nem lehet érvényt szerezni az Alkotmánybíróság határozatának. A jelen ügyben alkalmazandó rPp. 361. § c) pontja értelmében a Kúria eljáró tanácsa, a felülvizsgálati szakaszban hozott, de az Alkotmánybíróság által megsemmisített bírói döntés esetén elrendeli a felülvizsgálati kérelem tárgyában új határozat hozatalát.

8.6. Az alkotmányjogi panaszt elektronikus úton nyújtom be az elsőfokú bíróság útján figyelemmel arra is, hogy a törvény az alkotmánybírói eljárásra okot adó bírósági eljárásban az elektronikus kapcsolattartást kötelezővé tette. Jogszabály alapján az első fokon eljáró bírósághoz benyújtott alkotmányjogi panaszt a bíróság - a (jelen ügyben alkalmazandó) rPp. 359/B. § (1) bekezdése értelmében - haladéktalanul továbbítja az Alkotmánybíróságnak.

Tisztelettel:

[Redacted]
(indítványozó)

[Redacted] 2023-01-16

Képv: [Redacted]

Mellékletek:

- P1 ügyvédi meghatalmazás,
- P2 támadott Kúriai felülvizsgálati határozat

